

šanju, je-li bodoemo izdržali s svojimi krušnimi plodovi. Avstro-Ogrska in Nemčija ste povprečno v letih 1909 do 1915 vsako leto 81.43 milijonov meterskih centov žita iz inozemstva uvažali in 35.12 milijonov meterskih centov izvažali. Te dve državi ste torej povprečno vsako leto 46 in pol milijona meterskih centov žita za svojo potrebo iz inozemstva dobivali. Ta uvoz odpade v tem letu popolnoma. To pa prisili k omejitvi v porabi žita, ki znaša pri 120 milijonih prebivalcev oben držav za glavo in leto 33 in pol kilogramov ali za glavo in dan 110 gramov žita.

Kako visoka pa je bila dosedanja povprečna porabna množina za glavo in dan prebivalstva? — Na 1150 gramov v monarhiji in 1240 gramov v Nemčiji. To je ednako vrtisti porabi kruha, kajti 100 gramov žita daje in 80 gramov moke in ta množina moke zopet na 100 gramov kruha. Ako se odtegne od teme porabne množine sedaj primanjkujočo delno množino 110 gramov, ostane se vedno po povprečnih žetvah zadnjih let na razpolago: 1040 gramov na glavo in na Nemškem 1130 gramov na glavo za dnevno porabo. Vpoštavamo tukaj le obe velevlasti, kajti zvezna Bulgaria zamore s svojim preobilnim žitnim pridelkom tudi potrebo Turčije kriti.

Seveda se mora vpoštovati večjo vporabo velikanske armade in vsled vojne nastalo odpadanje gotovih množin žita (premalo umetnega gnoja, slabejše obdelovanje zemlje itd.) Tudi višja poraba tistih, ki se sami preskrbijo, poraba krušnili plodov v krmilne namene ter zbiranje množic imajo tehtno vpljavo.

Naša osrednja porabna organizacija je določila tedaj vsakdanjo porabno množino na 280 gramov za dan in glavo. Ta vojna množina je tako previdno odmerjena, da se bude iz držalo tudi prinajslabši žetvi. Skrb konzumentov, da bi zamoglo v spomladni kruhu zmanjkati, je torej popolnoma nevtuemljena.

Kajti tudi najslabejša žetev tekom zadnjih let, torej v časovni dobi, v kateri je vsled varstvene colnine povzročeno intenzivno obdelovanje zemlje skupno žetev od leta do leta ogromno povečevalo, dala je še vedno 355 milijonov meterskih centov žita v Avstro-Ogrski in Nemčiji skupaj. To se pravi, da tudi pri najslabejši žetvi stoji brez vsacega uvoza na glavo prebivalstva v Avstriji na leto 2-9 meterskih centov ali 800 gramov na dan, v Nemčiji pa na leto 3 meterski centi ali 833 gramov na dan na razpolago. In zdaj določena vojna množina znaša le 280 odnosno 300 gramov.

Naša lanska žetev pa, čeprav ni bila ravno posebno dobra, tudi na noben način ni bila ena najslabejših. Žetev rizi in pšenice je bila res slabotna, zadovoljiva pa je bila žetev ovsja in ječmena, pa tudi korenina žetev je bila dobra. Kot nadomestilo te za pomanjkujočo rž se je največji del ječmena

Vrag in mesar.

Spisal R. Hawel.

Bogati mesar Tomaž Cipfelberger je umiral. Njegova velika, debela žena sedela je ob postelji in držala desnico umirajočega v svojih dveh mastnih rokah in solice so ji tekle preko širokega njenega obraza.

»Bodeš že zopet ozdrivil, Tomaž,« je tolažila. »Ti maš krepko naturo; podrejen tudi nisi, kaj tacega nam ni bilo nikdar treba, hvala Bogu!«

Ali bolnik zamajal je žalostno z glavo. »Ne govor, Marička, jaz že vem, kako stoji z menoj. Proč je, Marička — jaz sem na srcu bolan — doktor je to posredal. Kako da sem na srcu zbolel, tega ne vem, ko se vendar v celem življenju nisem dosti s srcem trudil. Ali reš, kaj me najbolj болi, Marička?«

Zena se je pripognila čez bolnika. »Kaj pa Tomaž?« vprašala; poslala bodem takoj k zdravniku, da ti kakno olajšavo preskrbi.

Ali bolnik je zanikal trudno z glavo. »Proti tej polečini mi ne more noben zdravnik pomagati, proti ne nimajo v nobeni apoteki sredstva! Veš kaj me tako udo boli?«

Zena je poslušala z veliko napetostjo skoraj nedolne besede. »No, kaj pa, le povej, potem ti bode lažje, iko poveš.«

Globoko je vdihnil bolnik. Z največjim naporom v pričel govoriti:

»Da moram ravno zdaj umreti, zdaj, ko gre kup-

zmele. Naša preskrba s kruhom je torej na vsak način za celo leto do prihodnje žetve zasigurjena. In zdaj se nam je še vsled zmagovitega prodiranja naših armad v Rumuniji odprlo novi bogati žitni vir.

Mnogo hujše kakor pri nas stoji s preiskrbo so vražnih sil, zlasti Anglije. Anglija, Francoska in Italija uvažale so lani in 46 in pol milijona meterskih centov žita iz inozemstva. Večji del tega uvoza izviral je iz Rusije in Anglije. Te dve državi izvažali ste vsako leto okroglo 130 milijonov meterskih centov žita v različne države Evrope. Ako se odtegne od te izvozne množine delež Nemčije in Avstrije z 46 in pol milijona meterskih centov, ostane za sovražne države še 83 in pol milijona meterskih centov. Teh jih ima primanjkuje, kajti uvoz iz Rusije ali Rumunske je nemogoč. Torej mora prekomorska produkcija večjo potrebo entente od najmanje 80 milijonov meterskih centrov žita kriti.

Brez ozira na to, da je lastna žetev Anglije in Francoske po angleških, torej gotovo ne v naš prid govorečih cenitvah jako slabotna — na Francoskem celo glede pšenice najslabejša v zadnjih 35 letih — je istotako po angleških objavah svetovna žetev za leta 1916 jaka s laba in znaša le 446 milijonov kvarterjev proti 547 milijoni v prejšnjem letu. V Združenih državah znaša pšenica žetev glasom uradnih poročil 640 milijonov busheljev proti 1011 milijoni v prejšnjem letu. Tudi krompirjeva žetev je glasom uradnih poročil na Anglešku za 3 in pol milijona meterskih centov nižja nego leta 1915.

Ententne države potrebujejo torej najmanje 160 milijonov meterskih centov žita. Iz Rusije in Rumunske, preje glavnima želama za izvoz, ni ničesar dobiti. Združene države in Kanada so za okroglo 350 milijonov manj pridelale in ne morejo preveč oddati. Pomagati morajo tedaj države južne zemeljske polovice, Argentinija, Indija in Avstralija. Vprašanje je pa, če bodo zamogli to storiti. Kajti nemški podmorski čolni izvršujejo polno delo! Saj je vendar angleška trgovinska mornarica imela v vojni že izgubo 2/3 milijonov ton naložnega prostora. To pomeni veliko, ako se pomici, da se je skoraj polovico angleške trgovinske mornarice pritegnilo k pomožni službi za vojno.

Kruh postaja na Angleškem mesec za mesecem dražji. Morda stopi strašilo glada, s katerim so nas hoteli brutalni Angleži premagati, preje k njimi, nego do nas. Ako je kakšna pravičnost, potem mora priti plačilo za te lopove!

Berger.

(Allg. Bauernzeitung^a.)

Izpred sodišča.

Abrahamov fižol.

Budimpešta, 17. januarja. Policija je razkrila, da je bilo na poštnem uradu v

čija tako dobro. Odkar živim, ni bilo nobene vojne; zdaj pride nakrat velika vojna, kupčija gre, kakor ni nikdar šla, zaslubi se lahko le kupček denarja in jaz — jaz — moram zdaj umreti. To ni pravično! Ja Marička, da ne pozabim, od tistih 80 centov šepha, ki ležijo v kleti, ne oddaš preje niti ene deke, dokler ne stane kila 20 kron. To mi moraš sveto obljuditi, drugače bi ne mogel mirno umreti.

Jokaj je pritisnila žena svoj fini žepni robeč pred oči.

»Ja, Tomaž, vse se bo tako zgodilo, kakor ti želiš. Na tvoji smrtni postelji ti to obljubim. Ta svojet naj le plačuje, da postane črna. Pa naj ne bodeš umrl, Tomaž, to ne more biti. Tega naš ljubi Bog ne more dopustiti, da bi ti zdaj umrl, ko gre kupčije tako dobro!«

Njena čutava so jo tako premagala, da je moralna bolniška sobo zapustiti.

Dzaj je ležal bolnik sam v veliki sobi. Zmedene misli podile so se v njegovih možganih. Videl se je stati na velikem prostoru živinskoga sejmische, sredi med svojimi tovarisci od stroke, čul je glasove živinskog komisijonarjev, ki so jim najnatančnejše pojasaševali, kaj se ima zdaj glede kupčije zgoditi. In skoraj veselo mu je bilo pri njegovem vbojem bolanem srcu, ko je na to mislil, kako se vse, vse prijateljsko združuje, samo da kupčija narašča.

»To je pač blagoslov božji, mrmiljal je pred-se in je poskusil moliti. Ali očesaš mu ni prišel na um. »Daj nam danes naš vsakdanji kruh, mu je prišlo še precej spremno čez ustnice. Ali ... in odpusti nam naše dol-

Josefstadtu pod napačno označbo kot izluščeni olešniki oddano mnogo zavojev v Galicijo, v katerih se je nahajal fižol. Ta fižol je izviral iz zaloga mesta, ki so ležale pri trgovcu Abrahamu Kestenbaumu z najstrožjim narčilom, da jih ne sme oddajati nikomur drugemu nego domačim konzumentom proti oddaji karte za fižol. Abraham Kestenbaum je bil obsojen za svojo sleparijo na dva meseca zapora in 1000 kron denarne globe.

Raje v ječi kakor v streškem jarku.

Maribor, 20. januarja. Leta 1893 v Callesanu na Primorskem rojeni delavec Peter Volletin, ki je bil svoj čas od sodnije v Rovignu na težko ječo treh let obsojen ter je sedel v mariborskem zaporu, napadel je dne 8. oktobra zvečer v postelji spečega kaznence Mile Ivetiča in ga je z ojstro nabrušenim žepnim nožem trikrat sunil. Preje je tovarišem pravil, da bode nekaj izvršil samo zaradi tega, da bode dalje česa v ječi ostal in mu vsled tega ne bo treba iti v streški jarek. Volletin je bil zdaj obsojen na 15 mesecov težke ječe. Ko bo to kazen prestal, bo vojna pač že končana...

Obsodba zaradi oderuštva pri stanovanjih.

Sarajevo, januarja. Policijski list poroča: Hišni posestnik Janko Sebešič bil je na 300 kron denarne globe obsojen, ker je dne 12. decembra 1916 svojim strankam stanarino od 36 na 40 kron povišal. Obenem se je strankam stanarino od oblasti same zopet na prejšnjo višino znižalo.

Podpisovanje občin ptujskega okraja na 5. vojno posjilo.

Okrajni zastop ptujski, ki tudi v vojnem času tako izredno lepo in v ljudsko prid deuje, je pod predsedstvom načelnika g. Orniga svoj čas povabil vse občine v okraju, da naj se kolikor mogoče bogato udeležijo podpisovanja 5. vojnega posojila. Občine so se tega povabila tudi večinoma radovoljno odzvale. V sledenem prinašamo seznam tega podpisovanja:

Sv. Andrej-Leskovec K 15.000, Sv. Andrej sl. g. K 500, Sv. Barbara K 22.500, Destrince K 7000, Dolena K 2000, Dolič K —, Dravce K 5000, Dragovič K 10.000, Sv. Ljubljana K 7000, Formin K —, Gajovec K —, Gorenški vrh K 5000, Gradiš K 8000, Veliki Okič K 15.000, Velika Varnica K 10.000, Gruškagora K 16.400, Gruškovec K 10.000, Hajdina K 20.000, Sv. Trojica K 20.000, Jiršovec K 2000, Janževce K —, Sv. Janž dr. p. K 15.000, Jurovec K 10.000, Juvance K —, Krčevina pri Ptiju K 50.000, Kicerje K —, Klapovce K 20.000, Malaves K —, Lancova ves K 10.000, Podlehnik K 10.000, Sv. Lovrenc dr. p. K 15.000, Sv. Lovrenc

govek ni več vun spravil; bilo mu je, kakor da bi te edinstvene, pohlevne besede mu srce zdrobile. Hotel je svojo ženo poklicati, da bi mu ocenila molila, ali njegov glas je postal tiko šepitanje.

Nakrat so se vrata odprila; misil je, da je prisla žena. Ali ne, ona to ni bila. Neki elegantni gospod, cilinder brez madeža na glavi, prišel je notri, stopil k njegovemu postelji in vprašal dobrohotno: »No, starji prijatelj Cipfelberger, kako kaj Vam gre? Zakaj niste bili danes na sejmu?«

Bolnik ga je nekaj časa brezmiselno gledal. Potem ga je izpoznal. To je bil vendar veliki, vsemogočni živinski komisijonar gospod plem. Czagorski! Kakšna čast, da mož ga je obiskal na njegovem bolniškem ležišču!

»Prosim, vseidite se, mrmiljal je Cipfelberger. Komisijonar se je vsedel na stol, na katerem je sedela preje mesarjeva žena.

»Kako Vam gre?«, vprašal je mogočni mož, »kako zamoret v postelji ležati, to pa v času, ko gre kupčija tako dobro? Vstanite, Vi zamudite preveč! Poidjte z menoj!«

Govoril je z ojstrim, trdim glasom, da je obšla gospoda Cipfelbergerja groza. S trudem se je dvignil v postelji. Živinski komisijonar je bil postavljal svoj fini cilinder na mizo. Cipfelbergerja je prijet mrzli strah, ko je zdaj mož natančneje pogledal. Na pleščati glavi sta gospodu zrasta dva krta kozja rogova in iz leve hlačnice finih njegovih hlač je gledal resnično konjsko kopito.

(Naprijed prihodnjic.)

sl. g. K 40.000, Ločičeva vas K 20.000, Sv. Marjeta K 500, Ptujška gora K 10.000, Sv. Marko K 10.000, Meretince K 1000, Mezgovce K 10.000, Monšperg K 35.000, Možgance K —, Novacerkev K —, Zgornja Pリストva K 10.000, Camping K 50.000, Perence K 10.000, Spuhlje K 10.000, Počežje K 30.000, Podvinice K 2000, Polance K —, Polenšak K —, Bukovce K —, Ragozničica K 12.000, Breg pri Ptaju K 100.000, Zabovce K —, Zagorec K 8000, Zakušak K 12.000, Zavreč K 5000, Sedlašek K —, Skořnjača K 10.000, Slatina K 10.000, Slomovec K —, Mestni vrh K 14.000, Stonjce K —, Stoporce K 10.000, Ternovce-Sela K 10.000, Ternovce-gora K 1000, Ternovce vas K —, Tristovec K 5000, Turški vrh K 10.000, Sv. Urban K —, Vareja K 25.000, Verstje K 10.000, Slovenska vas K 50.000, Wintererce K 10.000, Viš K 2000, Sv. Bolfenk K 1000, Borovec K —, Vurberg K 30.000, Cirkovce K 50.000, Škola K 20.000.

Skupna svota doslej zaznamjevanih podpisovanj občin v ptujskem sodniškem okraju znaša torej **938.900 kron**, kar je vsekakor prav lepi uspeh in dokazuje pošteno patriotsko mišljenje ptujskega prebivalstva. Naravnost razveseljivo je, da so nekatere res male občine vkljub svoji revnosti prav lepe svote podpisale. Seveda so nekatere res bogate občine zopet hudo nazaj držale, čeprav je vojno posojilo res najbolje načrteni denar. V splošnem pa smo lahko zadovoljni in gre okrajemu odboru za njegov trud, kakor tudi sameznim občinam vsa zahvala.

Dobro se počuti

Človek, če si vtira holeče ude s Fellerjevin fluidom iz rastlinskih esenc zn. „Elsa-Fluid“, kadar ga mučijo vsled prehlada, prepiba ali vlage nastale holečene. Pri holečnih revmatičnih izvoru se sploh priporočajo te vrste masaze. Fellerjev „Elsa-fluid“ zavzema med vtralnimi sredstvi najodprtnejše mesto in ga ni moč nadomestiti z drugimi. Vsakdo, kdo je še preskusil njega učinek, ga hvali in priporoča in doseža število zahvalnih pisem že stotisoč. Pri vsem tem pa je to sredstvo jako ceno. Predvojne cene: 12 steklenic stane poštnine prosti samo 6 krov, na prodaj pri lekarju E. V. Feller, Stubiča, Elsatrg št. 241 (Hrvatska). — Istočasno se pa lahko narocene tudi Fellerjeve lagodno odvajajoči rabarbarske kroglice z zn. „Elsa-kroglice“, izborna sredstvo za želodec. 6 škatljic stane poštnine prosti samo 4 K 40 vin. — Oboje teh omenjenih domačih zdravil ne bi smelo manjkati v nobeni hiši. — Zanesljivo sredstvo zoper kurje očesa je Fellerjev turistovski obliž. z zn. „Elsa“ za 1 K in 2 K. — Poskus se izplača. (—ea—)

Razno.

Cenjeni naročniki. Ob začetku novega leta usojamo si uljudno cenjene naročnike vabiti na zopetno naročenje „Štajerc“. V lanskem letu, kakor že preje je naš list dokazal, da je najboljši zagovornik ljudskih pravic, pa tudi najzvestejše glasilo avstrijskega mišljenja. Ni čuda, da si je „Štajerc“ i sedaj v vojni pridobil novih priateljev in odjemalcev. Pa ne samo doma, tudi v vseh vojaških bolnišnicah in na vseh frontah, v strelskih jarkih ga čitajo z navdušenjem in veseljem. Prepričani smo tedaj, da bodo imelo tudi letošnje vabilo za naročenje mnogo uspeha. Prosimo v prvi vrsti stare naše naročnike, da naj nam čimprej vpošljajo naročino, ki jo je pri vsakem listu naprej plačati. Prosimo pa tudi vse prijatelje, da nam naj z neumorno agitacijo pridobivajo vedno novih somišljenikov in odjemalcev. „Štajerc“ ostal bodo vedno zvest svojemu naprednemu, štajersko-koroškemu, avstrijskemu mišljenju!

Vojaški dopusti do 15. februarja. Armadno vodstvo je odredilo, da se sune vojaškemu moštvu, ako službene razmere dopuščajo, dovoliti dopust do 15. februarja, da morejo izvrševati svoje delo kot kmetovalci ali obrtniki. Dopust pa lahko dobi le tako moštvo, ki dokaže, da se lahko samo preživi. Moštvo (poddesetniki se računajo pod moštvo), ki dobi dopust, se dnevnina (plača) ne izplača, pač pa se vsakemu možu pusti tisti znesek, ki ga je dobil ob zadnjem plačilnem dnevu za naprej. Podčastniki pa imajo pravico do popolne vojaške plače in odškodnine za kruh

tudi za čas dopusta. Vožnjo po železnici plača vojaški erar. Ti dopusti se pri bodočih spomladnih delovnih dopustih ne bodo vračunali. Za dopust naj prosi moštvo naravnost pri raportu pri svojem poveljstvu, ako pa pošlejo svojci pisano prošnjo, je najbolje, da jo pošlejo potrjeno od občine dotičnemu možu, ki jo predloži pri raportu svojemu poveljniku. Občine naj potrdijo ne samo potrebo dopusta, ampak tudi možnost, da se dotični med dopustom sam lahko vzdržuje.

Nepoboljšljivi so naši slovenski klerikalci in celo grozovita ta svetovna vojna jim ni mogla gotovih fanatičnih nazorov iz srca iztrebiti. Odkar je postala — vsaj pri drugih listih — cenzura glede razmotrivanja gotovih notranjih političnih dogodkov malo popustljivejša, se polnijo predali mariborske „Straže“ številka za številko z bolj ali manj skritimi napadi zoper nemške stranke. Po našem mnenju tudi slovensko ljudstvo nima prav nobenega vzroka, biti nad svojimi nemškimi sodržavljeni jezno ali netolerantno. Na bojiščih prelivamo vsi svojo kri, Nemci kakor Slovenci. In najlepši plod te grozovite vojne mora biti ravno nova, mogočna, nerazrušljiva in mladostna Avstrija. Tako Avstrijo pa gotovo ne pripravlja tisto časopisje, ki se že sedaj zavzema za stare, v svojem bistvu gotovo pa n slavične nazore in cilje, ki se jih je v času najnesrečnejšega politikovanja proglašalo kot „trializem“. Gotovo, mi smo z vso vнемo zato, da se podeli slovenskemu ljudstvu polno pravico v vsakem oziru, kajti od začetka vojne je slovensko ljudstvo vrglo od sebe vseslovanske fraze kot nekaj tujega. Mi smo zato, da se slovensko ljudstvo v okvirju habsburške monarhije prosti razvija, da se mu zlasti zasiguri prosti gospodarski razvitek, brez katerega bi moralno to ljudstvo iz površja izginiti. In glavna reč je gospodarski razvitek! Slovenski voditelji bi torej po našem mnenju svojemu ljudstvu najbolj s tem koristili, da bi mu na tej podlagi prosti pot pripravljali. Politikovanje po starini še pa se naj zdaj opusti. Mi vsaj smo odločni nasprotniki tega, da bi se starodavne habsburške kronovine po tej ali oni „trialistični“ metod trgal. Najboljše združenje Slovencev in Hrvatov, ki ga klerikalni listi zdaj tako proglašajo, zamore biti edino to, da ostanejo drug poleg drugega zvesti avstrijski patrioti. Potem jim bodo bodoča mogočna Avstrija tudi zavetišče njih narodnega in gospodarskega razvijanja. Dokler pa bodoje slovenski politiki še vedno segali po starih frazah o „trializmu“, „zdrženju Slovencev in Hrvatov“, o gotovih državnopravnih stvareh, ki jih danes niti diktati nečemo, toliko časa se še vedno niso zjasnili pojmi. Toliko smo hoteli danes odgovoriti na nepretrgane članke in notice gospode okoli „Straže“, „Slov. gospodarja“ in ednakih listov.

Vojaški poduk v srednjih šolah. „Steffleurs Militärblatt“ ve iz ukaza vojnega ministerstva z dne 31. decembra 1916, da bodo na predlog armadnega poveljstva in s privoljenjem učnega ministerstva uveli v civilnih srednjih šolah poduk v vojaških disciplinah. Učili bodo častniki po eno ali dve uri na teden, za kar bodo dobivali na leto 400 K.

O povodnji v celjskem okraju piše „Deutsche Wacht“ od 17. t. m.: Več dni trajajoče deževje povzročilo je povodenj, kakor jo k sreči že leta sem nismo doživel in ki je naravnost katastrofalno učinkovala. Že od pondeljka sem niso samo Savinja, marveč zlasti tudi Voglina, Dornbach, Kotinja, Lošnica in drugi stranski potoki iz svojih bregov stopili ter so vso spodnjo Savinsko dolino pri Celju preplovili. Prebivalci večinoma vseh okoli ležečih vasi so od mesta odrezani. Okolica celjska je podobna jezeru. Škoda, ki jo je povodenj doslej prizadela, je ogromna in se doslej tudi približno ne more preceniti. Razven velikanske škode, ki je bila prizadeta na zimsko setvijo obdelanih poljeh, je povzročila voda tudi drugače nepregledno škodo. Na visokih valovih Savinje in Vogline videlo se je razven mno-

tega pohištva poginjene živali, zlasti svinja pa tudi divjačino, zajce itd. Iz valov Vogline rešil je neki vojak nad 100 kil težko svine posestnika Kuharja v lastni življenski letni nosti. Kot plačilo dobil je od posestnika grobi odgovor. V Škofjavi bila je obravnavljena mlna odtrgana. Vsled tega prišel 200 metrov zgoraj ležeči mestni vodzem vod v največjo nevarnost. Resnično je tukaj žal danes zjutraj v mestu vodovod ponehal vodovajaški dovozati. Tudi v mestu je povodenj mnogokratne napravila. V Hugo-Wolf- in Hermann-gasse je vdrla voda tako hitro v kleti in globokih bokejših ležečih prostorje, da ni bilo več časov jih izprazniti. Vsled tega je tako veliko posamezne poginilo. Drugi dan je ponehalo preživljevati in Savinja je pričela pasti.

Vstavljen elektrarna. Deutsche Wacht poroča: Vsled odmora v dovozu premoga prebabilo v Trbovelj je moralna emajlna tvornica seboj Westen, ki dojavlja tok za mestno elektrarno svoj obrat vstaviti. Napravilo se je vse kdo s rake, da se zoper dovoz premoga prične, da bi pričela mestna elektrarna, ki preskrivira toliko bolnišnic z razsvetljavo, zoper delovanje Nezadostni dovoz premoga od strani trboverjske rudniške družbe je povzročilo v največ krogih nevoljo. (Konec tega članka je v omnijenem nemškem listu konfisciran. Op. urejene poslednice v Sestki koši nizkih nikaj je bila igra oblike hudobne vilo)

Od kraljestva Poljske. Dne 15. januarja je v Varšavi otvoril začasni državni svet. Prej se je samo se je v tamozni stolni cerkvi v Tršči slovenska maša, katero je ob bogati asdrostenci daroval član državnega sveta predsednik pl. Przedziedzicki. Po maši so člani državnega sveta pod vodstvom obresta grofa Szepetky spremljani od godbe, ki je svirala poljske narodno himno, odkorakali v zborovalno dvorano. Navzoča sta bila tudi avstro-ogrski generali, gubernej pl. Beseler. Po navdušenih otvorjenih govorih obeh gubernejev je državne svet izvolil Vlačlava Njemojowsky za kroposkega maršala, za njegovega namestnika profesorja dr. pl. Mikulowsky-Pomorsky. Obišla sta storila slovesno obljubo, da hočeta zvez vseh služiti svoji poljski domovini. Pred zborovalnim dvorano je nato poljska legija pod komandnimi grofoma Szepetky defilirala pred prvo pravico v novo vladu. Člani državnega popsveta in mnogobrojno zbrano ljudstvo je nakon dušeno klicalo: Živio poljska armada! Slavost je napravila na ljudstvo jako mogočevz. Upajmo, da se bode novo poljsko kraljestvo politično, kulturno in gospodarsko vedno bolj razvijalo ob strani osrednjih držav. Avstro-Ogrske ter Nemčije, ki ste brez vsake sebičnosti novo kraljestvo ustanovili.

Smrt starega vojaka. Te dni so pokopadu v Roßweinu pri Mariboru z veliko udeležbo in pod zvoki vojaške godbe starčod Mihaela Jellen. Pokojnik je bil rojen leta 1857 v Roßweinu. Leta 1859 se je udeležil vojne proti Italijanu, leta 1866 pa bitke pri Kraljevem Gradcu. Tukaj je prišel kot edini živ pri svoji kanoni težko ranjen v vovo vno vjetništvo. 53 let je služil Jellen kot vojaški činjčar na posesti usnjarskega fabrikanta iz Gruber in njegovih staršev. N. p. v. m. mi 10 letna požigalca. 10 letna posestnikov v sinova Alojz in Anton Cernosa iz Vrste stovca pri Rogatcu šla sta pred kratkim dneško domu. Spotoma začigala sta vinogradničko hišo posestnice Cemeršek, v kateri Uničnikdo stanoval. Rekla sta, da sta hotela prisjetiti. Poslopje je z vso premičnostjo v vsogorelo. Tudi nekaj sodov vina je bilo uničeno. Škoda znaša 2000 kron.